

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pārkāpusi prasītāja tiesības uz aizstāvību un tiesību efektīvu aizsardzību tiesā. Prasītājam nevienā stadijā nav sniegta konkrēta informācija par “izmeklēšanu”, kura esot pamatojums viņa iekļaušanai sarakstā, vēl jo mazāk ir sniegti “nopietni un ticami” vai “konkrēti” pierādījumi šajā sakarā. Padome nav sniegusi šo informāciju, lai gan tas tika lūgts.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Padome prasītājam nav norādījusi pietiekamus iemeslus viņa iekļaušanai. Šie iemesli nebija pietiekami detalizēti un precīzi. Nekāda detalizēta informācija nav sniegta saistībā ar prasītāja rīcības raksturu, kuras dēļ viņš esot “iesaistīts” “noziedzumos”, vai kā šī apgalvotā “iesaistīšanās noziedzumos” ir jebkādā veidā saistīta ar “Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos” un “to prettiesisku pārskaitīšanu ārpus Ukrainas”. Nekāda detalizēta informācija nav sniegta ne par “izmeklēšanu”, ne iestādi, ne arī kas to veic, tās raksturu vai datumu, kurā tā esot sāka.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir smagi pārkāpusi prasītāja pamattiesības uz īpašumu un reputāciju. Ierobežojošie pasākumi nebija “paredzēti likumā”; tie tika noteikti bez pienācīgām garantijām, lai prasītājs varētu efektīvi paust savu nostāju Padomē; tie nav ierobežoti ar kādu konkrētu īpašumu, kas atbilstot valsts līdzekļiem, saistībā ar kuriem notikusi piesavināšanās, vai attiecināti vienīgi uz līdzekļu summu, saistībā ar kuriem esot notikusi piesavināšanās.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pamatojusies uz neprecīziem faktiem. Pretēji vienīgajam prasītāja iekļaušanas sarakstā iemeslam, nav pieejamas informācijas vai pierādījumu, ka saistībā ar prasītāju faktiski tika veikta tāda veida “izmeklēšana” Ukrainā, kāda norādīta Lēmumā un Regulā.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Padome nav nodrošinājusi prasītāja iekļaušanai sarakstā pierādījumu atbilstīgumu un pamatotību: tā nav izvērtējusi, vai pašreizējam Ukrainas ģenerālprokurora pienākumu izpildītājam saskaņā ar Ukrainas Konstitūciju bija tiesības sākt izmeklēšanu pret prasītāju un Padome nav izvērtējusi to, ka saistībā ar viņu faktiski netika veikta apgalvotā “izmeklēšana”.

Prasība, kas celta 2014. gada 14. maijā – Yanukovych/Padome

(Lieta T-346/14)

(2014/C 253/52)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kijeva, Ukraina) (pārstāvis – T. Beazley, QC)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2014. gada 5. marta Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 66, 26. lpp.), [kuru īsteno ar] Padomes 2014. gada 14. aprīļa [Īstenošanas] lēmumu 2014/216/KĀDP (OV L 111, 91. lpp.), kā arī Padomes 2014. gada 5. marta Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 66, 1. lpp.), [ko īsteno ar] Padomes 2014. gada 14. aprīļa [Īstenošanas] Regulu (ES) Nr. 381/2014 (OV L 111, 33. lpp.), ciktāl tie attiecas uz prasītāju; un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Savienības Padome (turpmāk tekstā – “Padome”) nav izvēlējusies pareizu juridisko pamatu lēmuma un regulas pieņemšanai. Pamats tiek pamatots tostarp ar šādiem argumentiem: a) lēmumā neesot tikuši izpildīti nosacījumi tam, lai Padome varētu pamatoties uz LES 29. pantu. Tostarp: i) Padome savus skaidri norādītos mērķus (konsolidēt tiesiskumu un cilvēktiesības Ukrainā) faktiski neesot varējusi pamatot, jo turpinājumā tā norādīja šo mērķu norādīšanas pamatus (kas ir saistīti ar apgalvoto Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos un to prettiesisku pārskaitīšanu ārpus Ukrainas, ko prasītājs noliedz), kas neesot bijuši saderīgi un neesot atbilduši nedz norādītajiem, nedz jebkādiem citiem atbilstošiem LES 21. panta mērķiem. ii) Lēmums un Regula esot pretrunā citiem atbilstošiem mērķiem, kas norādīti [LES] 21. pantā, ciktāl ar tiem neesot tikusi “konsolidēta un atbalstīta demokrātija [...] [un] starptautisko tiesību principi”, it īpaši veicot kļūdainu vērtējumu un rīkojoties, pamatojoties uz to, ka likumīgās un demokrātiskās vēlēšanās ievēlēts Ukrainas prezidents, prasītājs, bija “agrākais prezidents”, kas esot pretrunā Ukrainas un starptautiskajām tiesībām, un atbalstot tā saucamo “pagaidu prezidentu un valdību”, kuri neesot tikuši ievēlēti likumīgās un demokrātiskās vēlēšanās un kuri šo savu varu esot ieguvuši, laiku pa laikam izmantojot prettiesisku spēku, pārkāpjot tiesiskumu, demokrātijas principus un starptautiskās tiesības. b) Neesot tikuši izpildīti nosacījumi, lai pamatotos uz LESD 215. pantu, jo neesot ticis pieņemts spēkā esošs lēmums atbilstoši LESD V sadaļas 2. nodaļai. c) Neesot pastāvējusi pietiekama saikne LESD 215. panta izpratnē, lai uz to varētu atsaukties attiecībā uz prasītāju.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir nepareizi izmantojusi savas pilnvaras. Padome, ieviešot Lēmumu (un līdz ar to arī Regulu), patiesībā esot vēlējusies iegūt Ukrainas tā sauktā “pagaidu režīma” labvēlību, lai Ukraina turpinātu veidot ciešākas saiknes ar Savienību (demokrātiskās vēlēšanās ievēlētais Ukrainas prezidents un viņa valdība bija atteikušies veidot šādas ciešākas saiknes), nevis sasniegt Lēmuma un Regulā preambulas apsvērumos minētos mērķus.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome nav norādījusi pamatojumu. Pamatojums Lēmumā un Regulā, lai iekļautu prasītāju [sarakstā], (papildus tam, ka tas ir kļūdainis), esot formāls, nepiemērots un neesot konkrēts, kā tas ir prasīts.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka prasītājs nav atbildis norādītajiem kritērijiem tam, lai persona tiktu iekļauta sarakstā attiecīgajā laikā. Padome tostarp neesot iesniegusi atbilstošu informāciju, bet, ciktāl viņam ir zināms, a) kāda tiesa vai atbilstošā iestāde nevienu brīdi nav identificējusi prasītāju kā personu, kas ir atbildīga par Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos vai to prettiesisku pārskaitīšanu, un b) attiecīgajā laikā pret prasītāju netika uzsākts nekāds kriminālprocess Ukrainā, lai izmeklētu noziegumus saistībā ar Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos un to prettiesisku pārskaitīšanu uz ārvalstīm.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, iekļaudama prasītāju to personu sarakstā, kurām ir piemērojami strīdīgie pasākumi. Padomei tostarp neesot bijuši un katrā ziņā neesot bijuši “konkrēti” pierādījumi tam, ka pieņēmumi attiecībā uz prasītāju bija “materiāli pareizi”, un kļūdaini esot balstījusies uz prettiesiskā tā sauktā “pagaidu režīma” apgalvojumiem, kurš vēlēties uzurpēt varu, un ir acīmredzami centusies sniegt šādus apgalvojumus nepiemērotiem mērķiem.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir tikušas pārkāptas prasītāja tiesības uz aizstāvību un/vai ka viņam tikušas liegtas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Padome tostarp neesot iesniegusi prasītājam pilnu pamatojumu, tostarp pret viņu izvirzītos pierādījumus, un nav sniegusi viņam precīzu informāciju un materiālus, ar ko būtu attaisnota viņa līdzekļu iesaldēšana, un viņam esot nācies celt prasību netaisnīgi īsā laikposmā.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ir tikušas pārkāptas prasītāja tiesības uz īpašumu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 1. punktam, ciktāl tostarp ierobežojošie pasākumi esot nepamatoti un nesamērīgi šo tiesību ierobežojums.